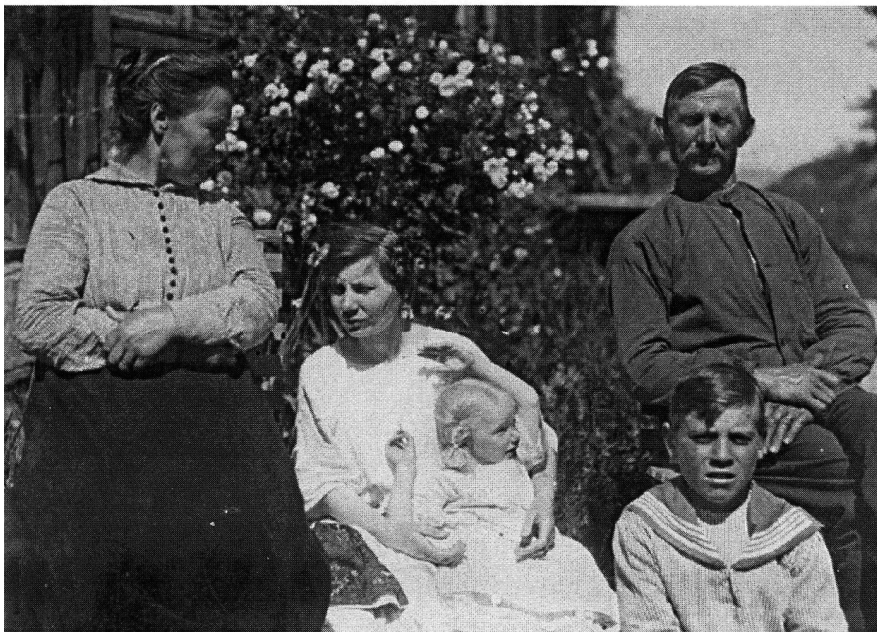

Arne, 98, strömmingsfiskare och mycket mer

Vi var på Malmgården, äldreboendet på Dalarö, och träffade en alldeles osedvanligt vital och trevlig människa som vid fyllda 98 år stortrivs med sin tillvaro och önskar att alla gamla kunde få det lika bra som han. Han föddes på Dalarö, flyttade runt i skärgården i många år och är nu tillbaka.

Mamma Elin t.v. och pappa Johan t.h., syster Anna-Greta i knät på en släkting och Arne i sjömanskostym. Bilden från hemmet på Nämdö på 1920-talet.

Hans biologiska mamma var sjuksköterska på Dalarö och ensamstående. Han behövde och fick ett bra fosterhem hos Elin (f. Nyman) och Johan Andersson. I familjen fanns också en fostersyster, Anna-Greta, sedermera med namnet Jimmerholt, uppskattad bildväverska i "trasmatteteknik" med motiv från skärgården, bl.a. från Huvudskär.

Fostermamma Elin var syster till Ludvig Nyman, tulluppsyningsman, som startade och drev Korsholmsvarvet tillsammans med sin hustru Theresia. Under Arnes första år bodde hans familj på Korsholmen.

Till Nämdö – och tillbaka

Snart flyttade familjen en tid till Biskopsö men sedan till Nämdö där de bodde länge på Skärvassa, längst norrut. Arne läste folkskola och fortsättningskola med utmärkta betyg och gick fram för prästen i Nämdö kyrka. När Arne blivit 16 år flyttade familjen närmare Dalarö, till Jutholmen. Pappa och han

började jobba på varvet och dessemellan körde Arne båtturer med folk som behövde transport.

Theresia Nyman ville bättra på inkomsterna och började bedriva strömmingsfiske med egen fiskebåt. Arne fick bli fiskedräng och på så sätt lärde han sig hur fisket gick till. Han köpte snart en egen båt och började fiska själv eller i lag med en känd Jutholmsprofil, Arne Lindbom.

Så köpte han en ny båt och flyttade 1933 till Huvudskär. Till Mefjärd flyttade han 1936 och där hade han ett litet lantbruk med djur. År 1943 träffade han sin fru Anna-Lisa, gifte sig och köpte hus på Prästö. De fick så småningom två barn. Han berättar hur han förstod att Anna-Lisa var hans tillkommande: När han gjorde militärtjänst vid Sjövärnska-

Strömmingsfiske på Huvudskär. Skötbåten YMER ägde Arne. Sjödugliga båtar med rejält språng och kapp akteröver.

Under kriget låg det uttjänata fyrskeppet "Alma-grundet" som logementsfartyg till ankars på fjärden Mysingen. Arne och hans kollegor gick därifrån ut med småbåtar för att borda och visitera passerande fartyg. Även på denna bilden "sjömanskostym".

ren och med sjösäcken på axeln försökte klämma sig in på den överfulla bussen vid Dalarö torg satt Anna-Lisa längst bak i bussen och ropade att hon höll en plats för honom. I Dalarö var han nästan varje dag och han handlade alltid hos Hedengrens, dit han också hade posten ställd.

Filmvisning

Under de här åren tog han på sig ett uppdrag för en företagare som ville visa film för befolkningen på de större öarna i skärgården. Arne körde runt tält, bänkar, projektor och generator i sin båt ända uppe från Tjockö i norr och ner till Utö. Stumfilmer fick han veva för hand, vilket var ganska svårt, men för att visa ljudfilmer fick han dra igång generatorm för att få el. Filmer som han minns var "Värmlänningarna" och "Pojkarna på Storholmen".

Fisket var som alltid ibland upp och ibland ner. Ett mycket bra år för strömmingsfisket var 1943. Då levererades fulla lass vid Fiskarhamnen på Dalarö. Men efter kriget tog fisket slut. Familjen behövde försörjning så han fick ta jobb i Stockholm ett par år som portvakt hos svärfar och som konduktör och spärrvakt hos SL.

Åter till skärgården

När bankfamiljen Wallenberg ville försöka konkurrera ut Waxholmsbolagets skärgårdstrafik startade man rederiet "Saltsjöfart". Fartygen klarade bara själva passagerartransporten och man var tvungen att utföra materialtransporter med en särskild lastpråm, "Lommen". Den tog Arne Andersson befälet på och han körde byggvaror och liknande i hela mellersta och södra skärgården.

Det här försöket upphörde emellertid ganska snart och Arne stod utan jobb. Han var "förbannad på allting". Då blev han tillfrågad om han inte ville jobba i gruvan på Ornö och han tackade ja. Det var ett mycket slitsamt jobb som han utförde i tio år, fram till 1965. Han köpte en tomt och byggde hus intill mataffären på Ornö, där hans barnbarn bor idag.

Hans sista anställning var vid Lövliden, konferensanläggningen vid Dalarövägen, som ägdes av Folksam. Folksams personal fick lägga upp sina fritidsbåtar där och Arne hjälpte till att dra upp, vintertäcka och sjösätta båtarna.

Vid pensioneringen tog han upp fisket igen men strömmingen var slut så det fick bli "fjällfiske" i stället. Det betyder att fiska fiskar med fjäll, fick vi veta.

Arne besöker gamle Jutholmskamraten Arne Lindboms grav på begravningsplatsen i Dalarö.